

“Başka bir şey Azra Kohen... Başka bir enerji... Başka bir kafa... Başka bir bakış açısı... İleri, çok ileri... Bilgili, donanımlı, hızlı, zeki... Fişek gibi bir kadın... Resmen nehirler gibi akıyor, çağlıyor... Ağzımız açık kalıyor! O bilgi âşığı bir öğrenci, o bir modern zaman filozofu...”

—Ayşe Arman

“Okuduğum en etkileyici kitaplardan biri bu seri. Sağlam bir kurgusu var. Olayların peşine takıyor sizi, bırakamıyorsunuz. Her birkaç sayfada bir... ve öğrendiğin gerçek bilimsel araştırmalara dayanan... ve popüler olmayan bilgiler... değişim yaratıyor... Azra, yaşam enerjisini bütün renkleriyle yansıtan ışıklı bir kişilik, çok etkileyici.”

—Güneri Cıvaoğlu

“Bir yayıncılık fenomeni... Yüksek enerjili, hiperaktif ve meraklı.”

—Gülenay Börekçi

“Gerçekten bizi tokatlayan, bizi sarsan, içimizde güzel duygular uyandıran ve düşünmemizi sağlayan önemli bir yazar. Fi, Çi, Pi okuyanı değiştiren yenileyen bir seri, Aeden ise acayip bir hikaye, herkesin mutlaka okuması gereken bir kitap!”

—Doğa Rutkay

“Eşsiz bir hikaye ile yola çıkarak, Türkiye’de en çok satan kitaplarının yazarının bir kadın olması kesinlikle gurur verici. Azra Kohen bilgilendiriyor, öğretiyor, aydınlatıyor!”

—Sanem Ohtar, KAGİDER Başkanı

“Kelimelerindeki parıltılar bende mutluluk oldu, ümit oldu, kilitlediğim ne varsa serbest bırakmayı istedim. Damarlarıma zerk edilen duyguyu fark ettim. Daha kana karışmamış olabilir ama yüreğime doğru gelen akışı hissedebiliyorum. Merakın ışıltısını, sorunun değeri hatırlatan kadın: Azra Kohen.”

—İpek Kigan, Hillsider Magazine

“Hayata farklı bir çerçeveden bakabilen, edindiği bilgileri müthiş bir kurguyla harmanlayarak kitaplarını okutan bir kadın.”

—Klivya Armağanlıyan, Paros Dergisi

“Azra Kohen kaleminin tüm kuvvetiyle hayatımızı altüst edip bizi kendimize getiriyor.”

—Ayşe Berna Erten, *Original*

“Kitaplarıyla akıllara kazınan, insanlara farkındalık kazandıran ve yaşadığı çevreye son derece duyarlı.”

—Gülçün İşler Fırat, *Şamdan*

“Azra Kohen bize öyle bir kötülük yaptı ki hazırlıklı olun! Onun kitaplarını okuduktan sonra hiçbir kitap size aynı keyfi vermeyecek.”

—Ankara Kitap Kulübü

“Yazdığı her kelime ile fark yaratıyor Azra Koben! Azra'nın söyledikleri gerçekten gönüllere ulaşıyor. Seri okuyanı silkeliyor, kendine getiriyor. Yeniden doğuş yolculuğu gibi.”

—Dr. Fatoş Karahasan

“Fi-Çi-Pi üçlemesiyle yeri yerinden oynattı adeta. Öyle bir yazıyı ki gerçek de onun yazdıklarında, kurgu da, geçmiş de onda, gelecek de. Toplumsal meselelere farklı bakış açısı, duruşu, tavrı, kısacası her şeyiyle farklı. Kitaplarını okumalısınız.”

—Buket Aydın, *Milliyet*

“Okuyanlar okumayanlara öneriyor... Fi felsefi cümlelerle örülmüş kocaman etkili bir kitap! Bazı kitaplar vardır ve onları okuma zamanı... Fi de hayatınızda bir açılıma ihtiyacınız varsa elinizden düşüremeyeceğiniz çok etkileyici bir kitap...”

—Sonat Bahar, *Sabah Kitap*

“Her defasında onun bir sonraki kitabını heyecanla bekleyen biri olarak kitaplarına ve ona hayran kalmamak elde değil!”

—Ahmet Arslaner, *Megalife*

“Çok şaşırtan, harekete geçiren, hiç bitmesin dedirten bir seri bu. Kitap bitmesin diye kendinize kota koyarak okuyorsunuz ve bittiğinizde hayata bakışınız tamamen değişiyor, daha bir güzelleşiyor. Fark yaratıyor her cümlesiyle.”

—Tamara Pur, *Şalom*

“Peşinden koştuğu farkındalığa ulaşan Azra Kohen geniş kitleler tarafından baş tacı edilmiş bir isim. Edebiyat dünyasının yeni fenomeni!”

—Dilara Tahmaz, *Bugün*

“Birçok yeteneği var, on parmağında on marifeti olan bir cevher Azra Kohen. Bir aşk romanı gibi başlayan kitap ilerleyen sayfalarda kedimize ayna tutmamızı sağlıyor. Gerçekten de son zamanlarda okuduğum en iyi kitap!”

—Edda Sönmez, *Sözcü*

“Okuyanı etkisine öyle bir alıyor ki dünyanız, kitabı okuduğunuz süre boyunca Azra Kohen’in yarattığı evrene dönüşüyor. Klişelere kaçtığı anlarda bile aslında iyi ve de doğru bir klişenin hiçbir zaman zararlı olmadığını gözler önüne seriyor. Sizi koca bir labirentin içine çekip tüm önyargılarınızı sıfırlayana, maddiyatı tamamen kenara atmadan maneviyata bakana ve kendinize dönene kadar size çıkış yoluna dair en ufak bir ipucu vermiyor.”

—Cansu Uras, *Ranini TV*

“Harekete geçmemiz için öyküsünün içine gizlediği bir kılavuz sunuyor... satır aralarına gizlenmiş detayları görebilenler bunun bir farkındalık kitabı olduğunu anlayacak.”

—Yaprak Çetinkaya, *Pozitif*

EVEREST

1766

tamadres.com

AKILAH
AZRA KOHEN

PI

π

3.14159...

§

Yayın No 1766
Türkçe Edebiyat 693

Pi
Azra Kohen

Editör: Funda Acar
Kapak tasarımı: Everest Grafik
Sayfa tasarımı: M. Aslıhan Özçelik

© 2018, Azra Kohen
© 2018, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Temmuz 2018

ISBN: 978 - 605 - 185 - 280 - 5
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Pİ

π

3.14159...

BU HİKÂYE BURADA BİTECEK
ve **SEN BAŞLAYACAKSIN...**

Eşim Sadok;

Okyanusların kasırgalarını aşır gözlerinin içindeki o küçük adalarda buldum kendimi. Cennetimsin.

Bildiğimsin. En değerlimsin.

Baruhum;

Bu kitabı yazabilmek için senden çaldığım zamanı yıllar sonra hatırladığımda sakın unutma: Her şey senin için. Senin türünün hak ettiği iyiliği bulabilmesi için vazgeçmeyeceğim.

Editörüm Funda Acar, nâm-ı değer Fufu;

Hayat tanıştırdı bizi, sanki “Hak ettiniz, buyrun,” dedi. Gözlerine her baktığımda gördüğüm o inançtan, zekâdan, dürüstlükten güç almak, her anlamda anlaşılacak, tuhaf bir şekilde bu kadar senkronize olmak, bakışlarla konuşmak... ve nihayet ‘OH!’ diyebilmek. Stressiz, gerilimsiz ama cephede olduğum unutturulmadan emin ellerde hissetmek... Her zorluğun bir fırsat, her krizin bir şans olduğunun yine bir kanıtısın bana, teşekkür ederim önce hayata, sonra sana.

Yardımcım Nathalie;

Kardeşim, kızım, gurur kaynağım... Seni kendi ellerimle yapsam bile bu kadar olamazdın, Yaradan’ın her anlamdaki üstünlüğünün kanıtısın. Bir çocuğa verilen inancın onu nasıl da beslediğini, kendine getirdiğini adım adım güzelleştirdiğini ispatladığın için sağ olasıñ! Çok değerlisin.

Örnek insanım Sevda;

Bir örnek binlerce farklı türde ve sayıda anlatıma bedeldir. Fazla düşünme, örneksin ve bilesin, bu yüzden bizimlesin. Koşulsuz can sevgin ve iyiliğinle kendimi yenilmez hissediyorum seninle. Aynı vizyonu görenler birleştiğinde dünya değişir.

Yazar psikoloğum Özgür,
Yiğitlik, güvenilirlik, iyiliksın. Parmakla gösteriyorum seni, o bir
tanedir diyebiliyorum ya, şükürler olsun!

Tertemiz bir aklın keskin bir zekâ ile her koşulda var olacağını
gösterip beni huzurla doldurduğu için Hülya'ya,
Muhteşem bir Dodo ve Raşeliko olduğu için Raşel'e,
Dünyanın en iyi babası olduğu için Baruh babama,
Sonsuz, sınırsız, koşulsuz dostluğu için Aşsedül'e,
Onu bu kadar sevebildiğim için Korhan'a,
Bir telefon uzaklığında ama hep yanımda olduğu için Volkan'a,
Desteği başarıya çevirip beni gururlandırdığı için Kırmızı'ya,
İşini çok iyi yaptığı için Zübeyde'ye,
Bizimkileri korumadaki çaresizliğime çare olduğu için Yılmaz'a,
Vazgeçmeden yansızıkları için 19 arkadaşşıma,
Ve büyük resmimi görüp inançla sahip çıktıkları için sosyal saha-
larda hep yanımda olan arkadaşlarıma, kardeşlerime ve nihayet **BİZ'e**
binlerce kez teşekkür ederim. BİZ olunmadan gerçek ben olunmuyor.

Varlığınız her daim fark yaratıyor, mutluluk ve huzur veriyor.

Etkinin tepkisi dir hayat.

π

tamadres.com

Bu kitap,
En bilenle en bilmeyenin,
En hissedenle en hissetmeyenin,
En korkanla en korkmayanın,
En vicdansızla en vicdanlının arasında asla kopamaz bir bağ olduğunu,

En gelişenin tekâmül edebilmesi için en gelişmemişe yol göstermek zorunda olduğunu,

Başkasına yol gösterenin aslında sadece kendine yol açıyor olduğunu,

Çünkü aynı anda, aynı gezegende ama farklı deneyimlere doğmuş tek bir ruh olduğumuzu bilen, hisseden, korkmayan vicdanlılara ve hakkında hiçbir şey bilmediğim, dünyanın fark etmesi için, belki de benim uyanmam için, ölmesi gerekmiş çocuklara adanmıştır.

Akilah

1. BÖLÜM

1. Özge

“Evrimsizlik. Varoluşun anlamını düşünmeden yaşamak. Tırnaklarını geçirdiğin bir inancın içine başını sokup analiz etmeden bir parazit gibi beslenmek. Hayata katkısız, gelişime duyarsız, evrene bilgisiz var olabileceğini sanmak... Tüketmek. Tüketerek tükenmek ve her an ölmek” diye düşündü Özge, çoğu, varoluş nedenlerinden habersiz beş yüz kişinin oturduğu koltukların arasındaki ince uzun koridorda ağır ağır ilerlerken ensesindeki saçların ürperdiğini hissetti. Kendine amacını hatırlatırcasına bayrağa sarılı bıçağı daha da sıkı kavradı. Yemini biten vekil kürsüden inince, yemin etme sırası kendisinin olacaktı. Çektiği dikkatten güç alarak dikleşti, ne de olsa meclise girecek en genç milletvekiliydi ama herkes onun gençliğinden değil güzelliğinden ve dokunulmazlığından konuşur olmuştu. Büyük başlar tarafından desteklendiğini bildiklerinden, kimin metresi olduğunun merakıyla daha şimdiden onu aralarına almaya hazırlardı. Bilmedikleriyse; o dokunulmazlığın Özge’ye evren tarafından kendi potansiyeline ne olursa olsun hizmet etmeyi seçtiği anda verildiği idi. Ama Özge belki de nefes alabileceğinden de

çok derinlere inmiş, potansiyeli kurban eden bu sistemi hedef almıştı, birileri bir şeyler yapmazsa, bir şeyler başlatmazsa dünyanın, potansiyeli filizlenememiş milyonlarca tohumun mezarlığı olacağını bilerek. Tek başına yenemeyeceğini biliyordu ama çabalaması gerektiğini hissediyordu, evren ona söylüyordu, o yola çıkarsa diğerleri de peşine takılacaktı. Ölümüne hazırdı! Yaşamı korumak için ölümüne hazır olmak şarttı.

Adı söylendiğinde düşüncelerinden sıyrıldı, adım adım yürürken kafasını kaldırdı. Meclisin pahalı koltuklarına oturmuş milletin sözde vekilleri kendi aralarında yaptıkları dedikodulara dalmışlardı. Çoğu, anlamdan, tekâmülden habersiz bu mahluklar nasıl diğerlerinin haklarını korusunlardı!

Hak ancak sahip olduğunu fark etmekle korunabilirdi ve ancak kişinin kendisi kendi hakkını koruyabilirdi. Birbirimize edeceğimiz tek yardım, hakkımıza sahip çıktığımızın şahitliğiydi. Yaptığımızın doğru olduğunu söyleyen bir bakış hem en güçlü kalkan hem en doğru silahtı! Etrafına bakındı, bu salonda, bu yüzlerce “kişi” olamamış bedeninin arasında ne kadar kalkansız ve silahsızdı. Hak için burada olan kim vardı?! Adım adım yürüdü kürsüye, birazdan yapacağı şeyin haberlerde yer almasa da buradaki bir çoklarının rahatını kaçıracağını ve burada olamayan bir çoklarına da umut olacağını biliyordu.

Yemin ederken elini üzerine koyması için kendisine uzatılan kutsal kitabı elinden çekip aldığı adamın şaşkınlığına aldırmandan önce öptü kitabı, sonra alına değdirip kürsünün üstüne koydu. Ve elindeki katlı bayrağı hamle hamle açarken bakışını bayraktan almadan sakın bir sertlikle konuşmaya başladı.

“Yağmacılar! Başkasının hakkıyla beslenenler!”

Salondaki uğultu dindi, sözde vekiller ne olduğunu anlamaya çalışırken bu kızın vekillik yemini etmek için çıktığı kürsüde ne saçmaladığına bakakaldılar. Bayrak tamamen açılırken Özgü bayrağı kürsünün önünden sarkıtıp devam etti:

“Temsil etmeye yemin ettiği değeri yağmalayan herkes! İnançlıymış gibi davranıp ruhlarını paraya satanlar! İnançlarımızı pazarlayanlar! Hak yerken ne kadar da korkusuzlar! Yaradan’dan da, haktan da asla korkmazlar! Tek bir korkuları vardır: Adalet! Çok çalışkanlar! O çok korktukları adaletin yok olması için durmaksızın çalışırlar! Ama bir an kamufle olabilseler de sonunda mutlaka ortaya çıkacaklar! Hayattan asla saklanamazlar, kaçamazlar! Çünkü BİZ buradayız!” dedi ve kürsünün köşesinde bekleyen bıçağı sağ eliyle havaya kaldırdı, kürsünün biraz ilerisinde dikilen adamın kürsüye doğru şaşkın iki adımı arasında, sol avucunu boydan boya kesti. Elinden akan kan bayrağı, kürsüye, kutsal kitaba damla damla bulaşırken, ifadesinde en ufak bir tereddüt belirmeden, kalbinde hissettiği yalnızlığın elinin acısını tamamen gölgeleyen hissinde dimdik, kanıyla yemin etti.

“Aldığım her nefeste, hakkına sahip çıkma onuru gösterenlerin yanında yer alacağıma, adalet için ne pahasına olursa olsun, kiminle olursa olsun, gerekirse kendimle bile savaşaacağıma yemin ederim! Varlığım, canın haklılığına armağan olsun! Ne mutlu hakkımdır diyebilene! Hakkı için, hak için var olduğunu bilene!”

2. Göksel

Ayaklarını sarkıttığı yüksekliğin umarsızlığında kiremitlerin arasındaki çatlaktan sızan ışığın aşağı süzülmesini izlerken yattığı yerde müziğini dinliyordu Göksel. Deniz’e adanmış ama istenmeyen Ada’nın müziğini... Deniz kabul etmediği için ekranı kırık iPod Göksel’deydi, Ada’dan gelen her şey artık Deniz için ihanetin işaretiydi.

Çalan telefonun cebindeki titreşimi ona Deniz’in kendisini aşağıya çağırdığını söylüyordu, çünkü o, numarayı bilen tek kişiydi. Uzandığı tahtanın üzerinden hemen doğruldu, önündeki ince demire kollarını koyup aşağı baktı, yirmi dört metre aşağıda

sahne hazırды. Bu Deniz bambaşka bir adamdı, kafasına koyarsa yapamayacağı ne yoktu ki?

Deniz iki kere çaldırды telefonu, tepede Göksel'in doğrulduğunu görüp kapattı. Aşağı inmesi nasılsa birkaç saniyesini alacaktı. Akşamki gösterinin provasını yapan on bir kişi Göksel'in çeviklikle tepedeki demirden karşıdaki duvara atlayıp oradaki merdivenden inişini izledi. Göksel sahneye indiğinde hiç konuşmadan ortaya yürüdü, beklemeden döndü, havada iki salto attı, ortada duran kızı kaldırdı, döndürdü, atıp tuttu, yerine bıraktı ve perendeler atarak sahneden indi. İşi bitmişti. Köşede duran derme çatma masanın üstünden bir elma alırken Deniz'e dönüp artık gidebileceğini onaylayan bakışı bekledi... Bakışı alıp elmayı ısırdı, Deniz'in duymak bile istemediği müziğini kulağına taktı. Çünkü bu müzik, Ada'nın sesi, Göksel'in insanlığının besiniydi.

Ada, "Kayboluşumun kapısını sen... İçine bak ve bul beni..." derken Göksel çıkmıştı viraneden hallice, ancak restorasyonu bitebilmiş, eskiden dergâh olmuş, sonra depoya dönüştürülmüş, şimdiyse sanat sokağı olarak kullanacakları bu yerden.

"Sokak" adını vermişti Deniz buraya. Sokak.

Bir mekândan çok, herkesin hakkı olan bir yer olsun istemişti. İnsanların yalınayak olabileceği, isterlerse yere uzanabilecekleri, dans edebilecekleri ve kızların o samimiyetsiz topuklu ayakkabılarla asla giremeyeceği, zemini kumla dolu bir yerdi burası. Sanatın doğallıkla, samimiyetle sunulduğu, sanatçının evde hissedeceği bir yer. Sokak'tan çıkıp yürüdü. Etrafta bakımsızlıktan yıkılmış cumbalı eski evleri geçip artık sadece inşaat malzemelerinin ve vitrin mankenlerinin satıldığı dükkânların istilasına uğramış şehrin en eski caddesine indi. Artık çöp toplamıyordu, amiri kesin yasak koymuştu. Caddeden karşıya geçip bir zamanların en becerikli mimarları tarafından yapılmış, bugünse sahipsiz insanlara ev sahipliği yapan binaların ortasından tepeye tırmanan yokuşun başına geldi. Bu semtte herkes onu tanır olmuştu, dahil